

ЗАШТО ЈЕ ХОМЕР НАЈБОЉИ ТАТА НА СВЕТУ

Он је **глава** врло чудне породице, често пије, лењ је и предебео - напао га је чак и бивши амерички председник Џорџ Буш. Но др. Крис Јозајтис, предавач студија религије и филма на Универзитету Стерлинг у Енглеској, подстиче учитеље да користе Хомера Симпсона као пример деци.

Крис, и сам отац четворо деце, у британском Мирору објашњава како и зашто Хомер и његов однос према породици позитивно утичу на децу.

Хомер Симпсон је одличан отац своје троје деце. Док наша деца расту у свету где су привид и слика све, Хомер је управо **супротност тој површности**.

Њега не брине како изгледа нити шта људи мисле о њему - он само брине о својој породици труди се да ради добро.

На пример, у једној епизоди мали Барт долази кући **плачући** јер нема све те компјутерске игрице које имају његови пријатељи. Многи родитељи би одмах схватили поруку. Али, уместо да Барту купи скупе игрице и на тај начин купи и себи мирну **савест**, Хомер је сину пружио забаву, смех и глупирање. Радећи то, Хомер је сину поклонио оно што **деци** највише треба - време и пажња. Такође је своју децу научио да у животу има вреднијих ствари од материјалних добара.

Хомер, који ради у нуклеарној електрани, учи своју децу да не брину пуно о томе шта други мисле о њима. Он истрајава на свом путу упркос великом притиску околине. У једној епизоди прескаче недељну мису и забавља се као никада у животу, док се његова жена Марџ, уплашена за његову душу, моли за њега.

После тога, Хомер види Бога у сну и каже му: "Ја сам добар човек и бринем се о својој деци - зашто морам да идем у цркву да ми кажу да ћу ићи у пакао?"

Бог се сложи с Хомером и каже: "Ту си у праву."

Хомер је доказао да може бити добар, иако се не иде у цркву.

Својој деци - Барту, Лиси и Меги - Хомер све време показује како је исправно следити своје срце.

Политичари, морални чистунци и квазиинтелектуалци често су оптуживали Хомерову породицу као поремећену. Такво мишљење се највећим делом заснивало на Бартовој непослушности и Хомеровој љубави према пиву и телевизији. Али, управо то што Хомерова породица није савршена, чини је таквом, да има толико утицаја на децу.

Симпсонови су породица са стварним проблемима које имамо сви ми. И, баш као и сви ми, они покушавају да их реше.

Хомер брине за проблеме своје деце колико год они били неважни, што би сваки прави родитељ требао чинити.

У једној епизоди Лиса није добила жељену улогу у школској приредби, а Хомер јој помаже да схвати како су све улоге важне, без обзира колико мале биле.

То је заправо прави живот и треба учити децу да поштују чињеницу да сви имамо своју улогу у животу, била она велика или мала.

Унутар Хомерове породице постоји јака комуникација, а то је нешто што недостаје модерној породици. Они једу заједно, причају и често се смеју. То су социјалне ситуације које често недостају у данашњим породицама, у којима сватко трчи за временом како би испунио свој дневни распоред.

Хомер је одличан отац јер ће учинити све за своју породицу. И што је најважније - Барт, Лиса и Меги то знају.

У једној епизоди Хомера и Марџ оптужују да нису способни да брину о деци, јер су отишли у бању, а децу су оставили деди да их чува. На крају им одузимају децу и смештају их код њихових комшија, новопечених хришћана Фландерса. Хомер предбацује себи да је лош отац и одлази да похађа родитељски течај. У збрци која након тога следи он случајно постаје баптиста. Поента епизоде је у томе да су Хомер и Марџ спремни на све како би вратили своју дјецу и деца их због тога воле.

Барт и Лиса схватају да њихови родитељи нису довољно образовани да би имали све одговоре на њихова питања. Но Хомер и Марџ не крију да нешто не знају. Та искреност, толико важна у добром односу између родитеља и деце, пружа Хомеру могућност да задржи поштовање деце, чак и када испада прилично глуп. У једној епизоди Хомер признаје Лиси да нема појма о математици, а Лиса је одушевљена што он прихвата њену помоћ при кладећу у фудбалу. Лиса се након тога осећала испуњеном и жељеном.

Хомер не мора да буде тиранин у својој кући да би задобио поштовање. Сви би родитељи требали да уче од Хомера, о његовој способности да своју децу контролише, а да притом не виче на њих нити их подмићује. Хомер очигледно није баш најбистрији лик, али он је одличан тата, јер се труди и стало му је да схвати ко су његова деца и зашто раде то што раде.

Када се Барт напио, комшије су биле ужаснуте. Али, Хомер је препознао себе у Бартовом чину и знао је да је то само незгода. Он не жури са осуђивањем, а да пре тога не промисли како би се он сам понашао да има толико година и да се нађе у таквој ситуацији.

Хомер је и отац од акције. Он ће врло брзо узети у руке Меги када плаче и нахранити је из бочице.

Обзиром да је мушкарац, нормално је да ће доста ствари радити заједно с Бартом, нпр. гледати бејзбол утакмице. Због тога не мора прескочити менталне баријере да би се играо с Лисом, која се понекад осећа запостављеном. Она је паметна и самостална клинка, али све једно треба очеву пажњу. Зато он често чаврља с њом, а ишао је и на концерте да је чује како свира саксофон.

Хомер показује како сва деца треба да добију исту количину пажње од својих родитеља, ако желимо да се развију у потпуне особе.

Од њега можемо сви пуно научити.

Вишак деце шкоди родитељима

Број деце у породици пропорционално је везан са слабијим здрављем родитеља и повећањем изгледа за њихову прерану смрт, показало је истраживање Универзитета у Јути.

Негативне последице великог броја деце вероватније су код мајки, јер су оне највише погођене физичким последицама подизања деце.

Истраживање је показало да је већа вероватноћа да ће, током прве године од рођења последњег детета, прво умрети мајка, а не отац. Исти образац утврђен је и код умирања родитеља пет година након рођења последњег детета.

Што је већа породица, то је већа вероватноћа и од смртности деце пре 18. године, нарочито оне млађе.

Истраживање је спроведено над статистичким подацима о 21.000 парова који су живеле у Јути између 1860. до 1985. године. У просеку, ти парови су имали по осморо деце.

На основу анализе података о тим породицама, истраживачи тврде да су схватили механизме еволуције који говоре и о данашњици. Један од закључака, на пример, јесте да се менопауза развила управо зато да онемогући женама даље рађање. Ово истраживање могло би да објасни и због чега данашње жене желе мање деце од њихових партнера: мајке репродукција физички много више кошта него очеве.

Све је више развода

Према подацима Еуростата, чак 40,4 одсто свих бракова у Европској унији завршава се разводом.

Просечна дужина брака је 12,3 године. Најкраће до развода у браку живе Естонци - 10,1 годину, а највише Италијани - 15,8 година.

Највише развода има у Чешкој - чак две трећине, а најмање у католичкој Ирској - сваки десети.

Млади све касније ступају у брак - током осамдесетих мушкарци су у брак ступали у просеку са 25, а жене са 23 године. Данас се та граница попела на 30 година за мушкарце и 28 за жене.

komparacija, imenice zenskog r. na sugl. glagolski prilog sadanji i prosli